

Sidste søndag i kirkeåret – 22. november

Jesus siger: "Kom til mig, alle I som er trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer og lær af mig, for jer er sagtmødig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde let"

Nu hvor dagene er korte, og de lyse timer få, gør det godt at høre Jesu inviterende ord. De byder ligesom mørket trods, byder os ind i lyset, ind i Guds nærvær og kalder os til at leve i li lyset. Så kan dagene være nok så korte: "Kom til mig", siger Jesus til alle, som lever i efterårs- og vinterdage.

☩

En, som så stærkt har beskrevet en efterårsfølelse er Jakob Knudsen. Han skrev for mere end hundrede år siden salmen: Tunge mørke natteskyer. I denne salme, synger vi om de sorte krager, som søger mod skoven i skumringen. Og heri forbindes en eksistentiel ensomhed i livet med en efterårsstemning. Salmedigteren beder netop her Gud om at være nær. Han ved, at uden Gud vil ensomhed true. Verden vil da lukke sig om os hver enkelt af os og isolere os som enkeltpersoner. Han beder derfor: lad mig føle, hver gang når, livet bliver mig øde, at du fader, hos mig står.

Det kan være ganske hyggeligt og rart at krybe sammen en stund i sofaen med et tæppe over sig, alt i mens mørket falder på udenfor og vinden suser, men lige så rart det kan være, så vil det være ubærligt, hvis jeg kun var mig selv i verden og skulle sidde der altid, og ja at omverdenen kun var øde og mørke og kun vidnede om en tomhed i livet.

☩

Ensomhed, isolation og det at trække sig, holde sig for sig selv, har fyldt så meget i dette kirkeår, vi nu slutter. Coronaen har gjort vores verden mindre. "Pas på de andre, ved at undgå dem" Gør din cirkel mindre". Sådan har det samme budskab lydt igen og igen.

Håbefuldt er det da, at Guds egen søn siger: Kom til mig.

Jesus slår ud med armene og siger til os: der er et liv for den trætte og for den, der bærer byrder og føler sig tyngt af ensomhed og isolation. Et fællesskab, som giver mod og lyst, ja kræfter til at indgå i fællesskab med andre mennesker. Ja, som både skærper fordringen herom, forpligtelsen over for hinanden, og som samtidigt vækker følelsen i os om at høre til og høre sammen med andre end os selv og vores egne.

☩

Kirkeåret slutter i dag. Et år, hvor selv kirkerne blev lukket en tid, og hvor der stadigvæk er begrænsning på, hvor mange og hvordan vi samles i Guds hus. Jesu ord gælder dog stadigvæk. Og ingen sygdom, ingen corona og ingen død får guds egen søn til at trække sig tilbage til sin himmel og isolere sig i skyen. Der er løftet bag invitationen i dag, hvor Jesus siger: "kom til mig, alle I som er trætte og bærer tunge byrder".

Gud, tak, af hjertet tak

Amen